

Dairesi	Karar Yılı	Karar No	Esas Yılı	Esas No	Karar Tarihi
ÜÇÜNCÜ DAİRE	2003	1242	2001	3983	20/03/2003

KARAR METNİ

KARIN SERMAYEYE İLAVESİ SURETİYLE ELDE EDİLEN KAR PAYLARININ MENKUL SERMAYE İRADİ OLARAK BEYANI GEREKMEDİĞİ HK.<

Temyiz Eden : ... Vergi Dairesi Müdürlüğü

Karşı Taraf : ...

İstemin Özeti :2000 yılı gelir vergisi beyannamesini kar payının dağıtılmayıp sermayeye ilave edilmesinin kar dağıtımını sayılamayacağı ihtirazi kaydıyla veren davacı adına tahakkuk ettirilen gelir vergisi ve fon payını; 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 75' inci maddesinde menkul sermaye iradının tanımlandığı, kaynağına bakılmaksızın menkul sermaye iradı sayılan kazançların belirlendiği, aynı Kanunun 94'üncü maddesinin 6'ncı fıkrasının 4369 sayılı Kanunla değişen b(i) bendinde ise kurumlar vergisinden müstesna kazançlara isabet eden kısım düşüldükten sonra, 75'inci maddenin ikinci fıkrasının 1, 2 ve 3 numaralı bentlerinde yazılı kar paylarından vergi tevkifatı yapılacağı öngörüldüğü, ancak karın sermayeye ilavesinin kar dağıtımını sayılmayacağı kurala bağlandığı, bu düzenlemelere göre şirket ortaklarının şirketin karından paylarına düşen kısmı nakden almaları halinde beyanda bulunmaları gerektiği, kar payının nakit olarak alınmayıp sermayeye eklenmesi durumunda ortaklar açısından elde edilmiş kar payının mevcut olmaması nedeniyle 231 sayılı Gelir Vergisi Genel Tebliğiyle yasaya aykırı olarak getirilen karın sermayeye ilavesi suretiyle elde edilen kar paylarının menkul sermaye iradı olarak beyan edilmesi gerektiği yolundaki düzenlemeye istinaden tahakkuk ettirilen gelir vergisi ve fon payında hukuka uygunluk bulunmadığı gerekçesiyle kaldıran ... Vergi Mahkemesinin ... gün ve ... sayılı kararının; tahakkuk ettirilen vergi ve fon payında yasa ve tebliğ hükümlerine aykırılık bulunmadığı ileri sürülerek bozulması istemidir.

Savunmanın Özeti : Temyiz isteminin reddi gerektiği savunulmuştur.

Tetkik Hakimi : Ahmet Derin

Düşüncesi : Temyiz dilekçesinde ileri sürülen iddialar Vergi Mahkemesi kararının bozulmasını sağlayacak durumda bulunmadığından, temyiz isteminin reddi gerektiği düşünülmektedir.

Savcı : Sefer Yıldırım

Düşüncesi : Temyiz dilekçesinde öne sürülen hususlar, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Yasasının 49.maddesinin 1.fıkrasında belirtilen nedenlerden hiçbirisine uymayıp Vergi Mahkemesince verilen kararın dayandığı hukuki ve yasal nedenler karşısında, anılan kararın bozulmasını gerektirir nitelikte görülmemektedir.

Açıklanan nedenle temyiz isteminin reddi ile vergi mahkemesi kararının onanması gerektiği düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay Üçüncü Dairesince işin gereği görüşülüp düşünüldü:

Dayandığı hukuki ve kanuni nedenlerle gerekçesi yukarıda açıklanan Vergi Mahkemesi kararı, aynı gerekçe ve nedenlerle Dairemizce de uygun görülmüş olup, temyiz istemine ilişkin dilekçede ileri sürülen iddialar, sözü geçen kararın bozulmasını sağlayacak durumda bulunmadığından, temyiz isteminin reddine ve kararın onanmasına, 20.3.2003 gününde oyçokluğuyla karar verildi.

KARŞI OY

Kurum kazancının dağıtılabılır kısmının dağıtılmayarak sermayeye eklenmesi, ortakların sermayedeki paylarını yükselten bir işlemdir. Türk Ticaret Kanunu hükümlerine göre bu artışlar ortaklara payları oranında dağıtılmakta artan sermaye düzeyinde pay senedi verilmesi gerekmektedir. Dolayısıyla; kar paylarının dağıtılmayarak sermayeye eklenmesi ile

dağıtılması, ortakların mamelekinde aynı artışı sağlamaktadır. Kararda dayanılan tersi yöndeki gerekçeye katılmaya olanak bulunmamaktadır.

Gelir Vergisi Kanununun 94'üncü maddesinin birinci fıkrasının (6/b-i) işaretli bendindeki, karın sermayeye eklenmesinin kar dağıtımı sayılmayacağı kuralı ise, sadece vergi sorumlusu yönünden hüküm ifade etmekte ve kurum tarafından ortakların ödemesi gereken vergiye mahsuben kesinti yapılmamasına ilişkindir.

Vergi Usul Kanununun, vergi kanunlarının uygulanmasını düzenleyen 3'üncü maddesinin (A) bendinin ikinci fıkrasında, vergi kanunlarının lafzı ve ruhu ile hüküm ifade edeceği, lafzın açık olmadığı hallerde hükümlerin, konuluşundaki maksat ve hükümlerin kanunun yapısındaki yeri ve diğer maddelerle olan bağlantısı gözönünde tutularak uygulanması öngörülmüştür.

Menkul sermaye iradı, Gelir Vergisi Kanununun 75'inci maddesinde düzenlenmiştir. Bu maddede, iştirak hissesi sahiplerinin, paydaşı olduğu kurumlarca sermayeye eklenen kar paylarının elde edilmiş sayılmayacağına ilişkin bir düzenleme bulunmamaktadır. Tersine, 75'inci maddenin ikinci fıkrasında, kaynağı ne olursa olsun fıkra devamındaki 14 bentte öngörülen iratlar menkul sermaye iradı sayılmış (2) işaretli bentte ise iştirak hisselerinden doğan kazançlar, bu iratlar arasında sayılmıştır. Kural lafzı ile de ruhu ile de açıktır. Bu denli açık bir düzenlemeye karşın, menkul sermaye iradının vergilendirilmesi ile ilgili bir davanın, bu

iradı sağlayan sorumlular hakkındaki kurala göre çözümü, yukarıda değinilen temel kurala aykırı düşmektedir.

Gelir Vergisi Kanununun 75'inci maddesinin ikinci fıkrasının (2) işaretli bendi ile 94'üncü maddesinin birinci fıkrasının (6/b-i) bendinin birlikte incelenmesi halinde, yasa yapıcının dağıtılmayarak sermayeye eklenen kar paylarını kaynağında vergilendirmek istemediği, sadece iradı elde edenler tarafından beyanı ve vergilendirilmesini amaçladığı anlaşılmaktadır. 231 sayılı Gelir Vergisi Genel Tebliği yasa yapıcının iradesini aşan veya ona aykırı bir düzenleme içermediği gibi Maliye Bakanlığı tarafından sadece vergi dairelerini uyarmak amacıyla yayımlanmıştır.

Bu nedenle kararın bozulması gerektiği görüşüyle Daire kararına katılmıyorum.

YÖ/ÖEK